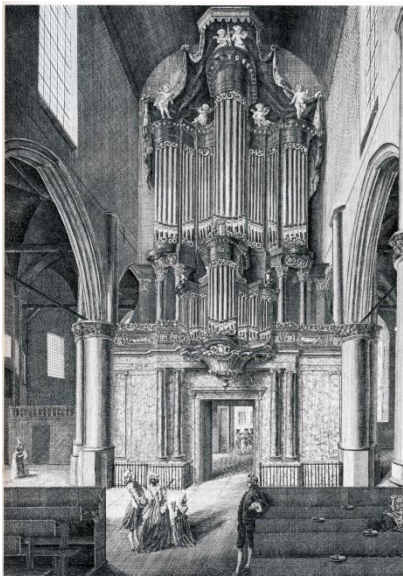

Het Moreauhof is genoemd naar de orgelbouwer Jacob Francois Moreau. Van deze Jacob Francois Moreau en zijn familie is maar heel weinig bekend. De familie Moreau was oorspronkelijk afkomstig uit de stad Gent in Vlaanderen. Later vestigde de familie zich in Rotterdam. Het was een familie van orgelbouwers en restaurateurs van kerkorgels en ook met het onderhoud van deze orgels waren ze bezig. In hun orgelbouw was altijd nog een Vlaamse invloed merkbaar.

Moreau is in Gouda bekend geworden doordat hij van de kerkmeesters van de toen al beroemde Sint Janskerk, in 1732 de opdracht kreeg een orgel te bouwen. Op 30 december 1732 werd er een contract afgesloten waarin stond dat hij er twee en een half jaar over mocht doen en het bedrag van 11.500 gulden voor de bouw van het orgel zou krijgen. Het was een heel belangrijke opdracht. Het moest een groot orgel worden met 3 klavieren, een pedaal en 52 registers. Om dit alles te laten klinken zijn er 1433 orgelpijpen waarvan 45 zichtbaar in het front... Vandaag de dag is dit nog steeds een groot en beroemd orgel en is het ook het laatst overgebleven orgel van de hand van Moreau.

Op 16 april 1736 deelde Moreau mee dat het orgel gereed was. Nadat het door vier organisten gekeurd was en na wat veranderingen werd goedgekeurd, kon het orgel ingewijd worden. Op zondag 13 mei 1736 werd het orgel feestelijk in gebruik genomen. De zoon van de toenmalige organist heeft ter ere van de ingebruikneming dit gedicht gemaakt waarin tot uitdrukking komt hoe blij men er mee was en ook als eerbetoon aan Jacob Francois Moreau.

LOF DES ORGELS

Mij dunkt ik hoor 't gejuich des Hemels heijerscharen
 O Goudaas Zangeressen, haar Stem met uwen paren,
 En zingen nevens U, op 't orgels Zoet geluit,
 Met een gepaarde Stem Gods lof en wond'ren uit
 Het geen nu open doet Zijn liefelijke monden
 En eertijds wat door kunst van Tubal uitgevonden
 Maar toen nog onvolmaakt, maar nu in onzen tijd
 Door naarstigheid en kunst, door schranderheid en vlijt
 Van veele kunstenaars, tot d' hoogste trap gekomen
 Bij wien voor Moreau ook een plaats nu dient genomen
 Want hij dit wel verdient, de maker van dit werk
 Wiens hemels zoet geluid vervuld nu onze kerk
 Die man, die waardig is door ons te zijn geprezen
 Die zingen Godes lof op 't orgel uitgelezen
 Wiens onbezielde lood, wiens levenlooze tin
 terwijl men vrolijk zingt ons blaast iets god'lijks in
 Wanneer mijn vader nu maar speelt op de klavieren
 En dus des zangers stem gaat lijden en bestieren
 waardoor dan spel en stem gemengeld onder-een
 Haar liefelijk geluid spreidt door de wolken heen.